

De normering van geluid in het Besluit kwaliteit leefomgeving

mr. R. Benhadi¹

Op 1 juli 2016 is het ontwerpbesluit kwaliteit leefomgeving (hierna: het Bkl)² vrijgegeven voor internetconsultatie. De thans in het Activiteitenbesluit vastgelegde geluidregels zullen met de inwerkingtreding van het Bkl vervallen.³ Met het vervallen van het Activiteitenbesluit, zal ook het daarin opgenomen stelsel van landelijk uniforme en rechtstreeks werkende immissienormen voor geluid,⁴ zoals we dat in de huidige situatie kennen, vervallen. Hiervoor in de plaats komt in het Bkl een regeling die, door middel van instructieregels, de gemeenteraad als planwetgever⁵ verplicht om rechtstreeks werkende geluidnormen voor bedrijfsmatige activiteiten op te nemen in het omgevingsplan. In deze bijdrage zal ik ingaan op de met het Bkl voorgestane stelselwijziging voor wat betreft het aspect geluid en enkele opvallende zaken eruit lichten.

1. Huidig recht

Afdeling 2.8 (art. 2.17 e.v.) van het Activiteitenbesluit bevat een standaardset geluidwaarden voor (type A en B) inrichtingen⁶ die door de algemene regels worden genormeerd. De in afdeling 2.8 van het Activiteitenbesluit vastgelegde geluidwaarden hebben betrekking op het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau en het maximaal geluidsniveau (piekgeluiden) die veroorzaakt worden door het in werking zijn van een inrichting. Deze geluidniveaus gelden op de gevel van een geluidgevoelig object en kwalificeren daarom als immissiewaarden. De in het Activiteitenbesluit vastgelegde geluidwaarden zijn rechtstreeks werkende regels. Een inrichting moet aan die geluidwaarden voldoen, tenzij het bevoegd gezag bij beschikking maatwerkvoorschrift lagere of hogere geluidwaarden heeft vastgesteld. In dat geval moet voldaan worden aan de in het maatwerkvoorschrift opgenomen waar-

de(n). Zoals ik al in de inleiding aanstipte, gaat deze systematiek in de toekomst veranderen en dient de gemeenteraad, als planwetgever, in het omgevingsplan rechtstreeks werkende geluidwaarden op te nemen die de immissies ter plaatse van een geluidgevoelig object normeren.

2. Geluidnormen in het bestemmingsplan, iets nieuws?

Het vastleggen van geluidnormen in een ruimtelijk plan (thans het bestemmingsplan, straks het omgevingsplan) zoals het Bkl deze voorstaat is niet wezenlijk nieuw. Onder het huidig recht zijn er verschillende gevallen bekend van bestemmingsplannen die rechtstreeks werkende geluidimmissienormen en/of –emissienormen bevatten. In haar tussenuitspraak van 21 oktober 2015 stelt de Afdeling vast dat de gemeenteraad het *'vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk acht'* dat het verzamelen en verladen van varkens uitsluitend overdag plaatsvindt, maar dat het bestemmingsplan niet uitsluit dat dit ook in de nachtperiode geschiedt.⁷ Het bestemmingsplan was, zo oordeelde de Afdeling, derhalve onzorgvuldig voorbereid. Een ander interessant punt dat in die uitspraak aan de orde komt betreft het gebruik van vrachtwagens binnen de inrichting. In de planregels van het bestemmingsplan is vastgelegd dat tussen 19.00 uur en 07.00 uur geen vrachtwagens van derden in of uit de inrichting mogen uitrijden, met uitzondering van eigen vrachtwagens. De Afdeling overweegt dat de planregels niet uitsluitend dat in de avond- en nachtperiode binnen de inrichting

-
1. Rachid Benhadi is advocaat bij Hekkelman Advocaten N.V.
  2. Naast het Bkl zijn ook het Omgevingsbesluit het Besluit activiteiten leefomgeving en het Besluit bouwen leefomgeving voor internetconsultatie vrijgegeven.
  3. Ik merk op deze plaats op dat het nog onduidelijk is hoe het overgangsrecht eruit komt te zien.
  4. Maar ook voor geur en trillingen.
  5. En in voorkomend geval burgemeester en wethouders in die gevallen waarin de gemeenteraad de bevoegdheid om delen van het omgevingsplan vast te stellen aan burgemeester en wethouders heeft gedelegeerd (zie art. 2.8 van de Omgevingswet voor deze delegatiebevoegdheid).
  6. Voor type C-inrichtingen dienen in de omgevingsvergunning milieu geluidvoorschriften opgenomen te worden.

---

7. ABRvS 21 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3247.

op het perceel ook eigen vrachtauto's met een hoger bronvermogen dan 105 dB(A) worden gebruikt. De raad heeft dit, zo overweegt de Afdeling, niet onderkend en is derhalve niet uitgegaan van een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden van het plan. De Afdeling overweegt dat in een nieuw te nemen besluit een planregel kan worden vastgesteld waarbij in de avond- en nachtperiode uitsluitend eigen vrachtwagens met een bronvermogen van maximaal 105 dB(A) in of uit de inrichting mogen rijden. De Afdeling draagt in de tussenuitspraak de gemeenteraad op om het geconstateerde gebrek te herstellen. Uit de einduitspraak⁸ blijkt dat de gemeenteraad de geconstateerde gebreken succesvol heeft hersteld door in de planregels vast te leggen dat (1) het verzamelen en verladen van vleesvarkens enkel mag plaats vinden in de dag- en avondperiode (7.00-23.00 uur) en (2) in de avond- en nachtperiode enkel eigen vrachtwagens met een bronvermogen van maximaal 105 dB(A) in of uit de inrichting mogen rijden.

Daar waar het nu nog, relatief gezien, uitzonderlijk is dat een bestemmingsplan gedetailleerde geluidnormen bevat, zal dat in de toekomst anders zijn. Onder vigeur van het Bkl zal het opnemen van geluidnormen in een omgevingsplan namelijk eerder regel dan uitzondering zijn.

3. De geluidnormering in het Bkl

Uit de consultatieversie van het Bkl blijkt dat de rechtstreeks werkende immissienormen voor geluid (maar ook voor bijvoorbeeld geur) niet meer rechtstreeks op rijksniveau bij algemene maatregel van bestuur⁹ zullen worden vastgesteld. Hiervoor in de plaats komen in het Bkl instructieregels die de gemeenteraad verplichten om in het omgevingsplan geluidimmissienormen voor bedrijfsmatige activiteiten op te nemen. De grondslag voor het stellen van instructieregels ligt in art. 2.24 van de Omgevingswet. Dit artikel bepaalt, kort samengevat, dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld over de uitoefening van taken of bevoegdheden door bestuursorganen. In het Bkl worden gemeenten door middel van instructieregels verplicht om geluidimmissienormen in het omgevingsplan op te nemen. In de instructieregels is een landelijk aanvaard basisbeschermingsniveau voor geluid vastgelegd (zie art. 5.42 e.v. van het Bkl). Gemeenten kunnen dit landelijk aanvaard basisbeschermingsniveau overnemen in het omgevingsplan of, in afwijking daarvan, soepelere of strengere geluidnormen in het omgevingsplan vastleggen.

De verschuiving van landelijk rechtstreeks werkende immissienormen voor geluid naar instructieregels in het Bkl die de gemeenteraad verplichten om geluidimmissienormen voor bedrijfsmatige

activiteiten op te nemen in het omgevingsplan, kent verschillende redenen. Geluid is (per definitie) een lokale aangelegenheid die om een lokale aanpak vraagt. Binnen een gemeente kan de optredende geluidbelasting namelijk per gebied verschillen (zo zal doorgaans in het centrumgebied van een gemeente de geluidbelasting hoger liggen dan in het buitengebied). Deze verschillen rechtvaardigen maatwerk in de vorm van een gebiedsgericht geluidbeleid, waarbij het gemeentebestuur (weloverwogen) keuzes maakt over de toelaatbare geluidbelasting ter plaatse van geluidgevoelige functies, hierbij rekening houdend met de aard en het karakter van het gebied waar de geluidgevoelige functie zich bevindt. Deze keuzes dienen in een vroeg stadium, reeds bij de vaststelling van een bestemmingsplan en straks bij de vaststelling van een omgevingsplan, gemaakt te worden. Hierbij past, zo is de gedachte, een systeem van instructieregels die dwingen tot het opnemen van een geluidnormering in het omgevingsplan, waarbij het bevoegd gezag voldoende ruimte wordt gelaten om, binnen bepaalde bandbreedtes, afwijkende geluidimmissienormen in het omgevingsplan vast te leggen.

De in het omgevingsplan op te nemen geluidimmissienormen regelen de toegestane geluidbelasting als gevolg van bedrijfsmatige activiteiten¹⁰ ter plaatse van de gevel van geluidgevoelige gebouwen en de grens van geluidgevoelige locaties. Art. 5.42 lid 2 van het Bkl bevat een limitatieve opsomming van deze geluidgevoelige objecten. Voor de toepassing van het Bkl worden een gebouw met een woon-,¹¹ onderwijs-, gezondheidszorg- en/of kinderopvangfunctie als geluidgevoelig gebouw aangewezenen (zie art. 5.42 lid 1 van de Bkl). Geluidgevoelige locaties zijn, zo volgt uit art. 5.42 lid 3 van het Bkl, een standplaats voor een woonwagen en een ligplaats voor een woonfunctie (denk bijvoorbeeld aan een woonboot).

Als het gaat om de normering van geluid, is art. 5.43 van het Bkl de centrale bepaling. Art. 5.43 lid 1 van het Bkl bepaalt dat in het omgevingsplan rekening moet worden gehouden met het geluid door bedrijfsmatige activiteiten op geluidgevoelige gebouwen en geluidgevoelige locaties. Het 'rekening houden met' dient haar weerslag te krijgen in de regels van én de toelichting bij het omgevingsplan. In de regels van het omgevingsplan moeten geluidwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (Lar,LT) en de piekgeluiden (LAm_{ax}) worden gesteld (art. 5.43 lid 2 van het Bkl). Deze geluidwaarden zijn juridisch bindende gebruiksregels en gelden voor degene die de geluidbelastende bedrijfsmatige activiteit uitvoert op de in het omgevingsplan aangewezen loca-

8. ABRvS 26 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1122.

9. Zoals dat nu nog het geval is bij het Activiteitenbesluit.

10. De geluidbelasting van wegen, spoorwegen, vaarwegen en krachtens de Wet geluidhinder gezonde industrieterreinen valt niet onder de reikwijdte van het Bkl (zie art. 5.42 lid 4 van het Bkl).

11. Qua terminologie wordt aangesloten bij het Besluit bouwwerken leefomgeving. Een woning is daarom nu een gebouw met een woonfunctie.

tie.¹² In de toelichting bij het omgevingsplan moet vervolgens worden verantwoord waarom de in het omgevingsplan gestelde geluidnormen aanvaardbaar zijn.¹³

In het Bkl is voor de ter plaatse van geluidgevoelige gebouwen en locaties toegestane geluidbelasting als gevolg van een bedrijfsmatige activiteit een landelijk aanvaard basisbeschermingsniveau vastgelegd. Dit basisbeschermingsniveau bestaat uit concrete geluidnormen¹⁴ en is opgenomen in Bijlage XV tabel A en tabel B (zie hieronder). Tabel A bevat de standaardwaarden die gelden op de gevel van geluidgevoelige gebouwen en op de grens van geluidgevoelige locaties. Tabel B bevat – gelet op het bepaalde in art. 5.49 lid 1 van het Bkl en overigens anders dan het opschrift¹⁵ van tabel B doet vermoeden – binnenwaarden voor (o.a.) geluidgevoelige gebouwen.¹⁶ Het in het Bkl vastgelegde basisbeschermingsniveau heeft geen rechtstreeks werkende werking (zie ook hierna paragraaf 5). Bedrijfsmatige activiteiten zijn pas aan het basisbeschermingsniveau (of een daarvan afwijkende normering) gebonden indien dat is bepaald in het omgevingsplan. Het nieuwe systeem wijkt daarmee in belangrijke mate af van het huidige systeem uit het Activiteitenbesluit dat rechtstreeks werkende geluidimmisiesnormen bevat.

A. Standaardwaarden op de gevel van geluidgevoelige gebouwen en op de geluidgevoelige locaties

	07.00 – 19.00 uur	19.00 – 23.00 uur	23.00 – 07.00 uur
Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Aeq,T}$ als gevolg van bedrijfsmatige activiteiten	50 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)
Maximaal geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door aandrijfgeluid van transportmiddelen	--	70 dB(A)	70 dB(A)
Maximaal geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door andere piekgeluiden	--	65 dB(A)	65 dB(A)

12. Tegen het niet naleven van deze normen kunnen burgemeester en wethouders (uiteraard) handhavend optreden.
13. Wordt het door de wetgever gegeven basisbeschermingsniveau één-op-één overgenomen in het omgevingsplan, dan kan deze verantwoording kort zijn. Wordt ervoor gekozen om, in afwijking van het basisbeschermingsniveau, hogere geluidwaarden op de gevel toe te staan, dan neemt daarmee de verantwoordingsplicht toe.
14. Deze concrete geluidnormen hebben betrekking op het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en de maximaal geluidsniveau.
15. Tabel B van Bijlage XV is getiteld 'Grenswaarden in geluidgevoelige ruimten van in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen'. De in deze tabel vastgelegde grenswaarden voor de in een gebouw toegestane binnenwaarde.
16. Voor geluidgevoelige locaties (standplaatsen voor woonwagens en ligplaatsen voor woonboten) wordt niet door middel van instructieregels een binnenwaarde geborgd. Dit heeft ermee te maken dat geluidgevoelige locaties worden geacht geen geluidgevoelige ruimten te hebben. Zie ook Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juli 2016, p. 87.

B. Grenswaarden in geluidgevoelige ruimten van in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen

	07.00 – 19.00 uur	19.00 – 23.00 uur	23.00 – 07.00 uur
Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Aeq,T}$	35 dB(A)	30 dB(A)	25 dB(A)
Maximaal geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door aandrijfgeluid van transportmiddelen	--	55 dB(A)	55 dB(A)
Maximaal geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door andere piekgeluiden	--	45 dB(A)	45 dB(A)

Aan de in art. 5.43 van het Bkl vastgelegde verantwoordings- en normeringsplicht wordt in ieder geval voldaan indien in het omgevingsplan is bepaald dat een bedrijfsmatige activiteit zo wordt verricht dat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en de piekgeluiden als gevolg van die activiteit ter plaatse van geluidgevoelige gebouwen en locaties niet meer bedraagt dan de standaardwaarden uit tabel A en B uit Bijlage XV bij het Bkl. Wanneer voldaan wordt aan de in die tabellen vastgelegde geluidnormen, dan mag worden aangenomen, zo volgt uit de nota van toelichting, dat de geluidbelasting van die activiteit op een geluidgevoelig object aanvaardbaar is.

4. Enkele aspecten nader uitgelicht

4.1. Afwijken binnenwaarde?

De in tabel A en B van Bijlage XV vastgelegde geluidwaarden bevatten, zoals gezegd, het landelijk geldende basisbeschermingsniveau. Het staat de gemeenteraad vrij om de in tabel A en B van Bijlage XV opgenomen geluidwaarden één-op-één in het omgevingsplan over te nemen. Gemeenteraden kunnen er ook voor kiezen om van dit basisbeschermingsniveau af te wijken en in het omgevingsplan afwijkende geluidwaarden (zowel lager als hoger) vast te stellen. Verwarring rijst echter wanneer de tekst van het Bkl en de nota van toelichting naast elkaar worden gelegd. In art. 5.44 lid 3 van het Bkl is bepaald dat in een omgevingsplan andere geluidwaarden dan de in tabel A en B vastgelegde waarden kunnen worden vastgelegd. Deze bepaling roept de nodige vraagtekens op. Art. 5.44 lid 3 van het Bkl wekt namelijk de suggestie dat in het omgevingsplan ook een hogere binnenwaarde (en dus meer geluidbelasting) in een geluidgevoelig gebouw kan worden toegestaan. Ik betwijfel of dit juist is. Art. 5.44 lid 3 van het Bkl staat namelijk op gespannen voet met art. 5.49 lid 1 van het Bkl. Art. 5.49 lid 1 van het Bkl bepaalt dat uitsluitend hogere geluidwaarden dan de in tabel A genoemde waarden voor gebouwen kunnen worden vastgesteld, indien deze hogere waarden niet leiden tot een overschrijding van de in tabel B opgenomen binnenwaarden. Slechts in twee gevallen hoeft niet vastgehouden te worden aan de in tabel B vastgelegde geluidwaarden voor het binnenniveau, namelijk indien (a) onevenredig ingrijpende maatregelen aan de gevel van de bestaande geluidgevoelige gebouwen nodig zijn om de binnenwaarde te halen of (b) de eigenaar van het gebouw weigert mee te werken aan een onderzoek naar de optredende

geluidbelasting en/of de verbetering van de geluidwerendheid van het gebouw (art. 5.49 lid 2 van het Bkl). De nota van toelichting bij art. 5.49 bevestigt namelijk dat, behoudens de in art. 5.49 lid 2 van het Bkl, genoemde uitzonderlijke situaties, een afwijking van de binnenwaarden niet is toegestaan: *'Als geluidgevoelige gebouwen een hogere geluidbelasting gaan ondervinden dan in bijlage XV, tabel A, bij dit besluit is vastgelegd, kan het geluid in die geluidgevoelige gebouwen hoger worden dan de grenswaarde genoemd in bijlage XV, tabel B, bij dit besluit. Daarom is in het eerste lid van dit artikel bepaald dat, in het geval de gemeente met toepassing van artikel 5.44, derde lid, van dit besluit een hogere geluidbelasting aanvaardbaar acht, moet worden getoetst of het geluid in de geluidgevoelige gebouwen niet hoger wordt dan de binnenwaarden die in bijlage XV, tabel B, bij dit besluit zijn aangegeven. De binnenwaarden zijn grenswaarden, er mag niet van worden afgeweken. Dit was voorheen geregeld in artikel 2.20, tweede lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer.'*¹⁷ Ik ga er daarom vooralsnog van uit dat er sprake is van een omissie in de tekst van art. 5.44 lid 3 van het Bkl en dat deze later nog in het wetgevingstraject nog overeenstemming wordt gebracht met art. 5.49 lid 1 en de nota van toelichting. Aangenomen moet dan ook worden dat de gemeenteraad in het omgevingsplan, in afwijking van tabel A, soepelere geluidnormen kan stellen, mits de in tabel B vastgelegde binnenwaarde niet wordt overschreden.

4.2. Ontbreken vangnetregeling

De in het Bkl vastgelegde instructieregels die de gemeenteraad verplichten om in het omgevingsplan geluidnormen op te nemen voor bedrijfsmatige activiteiten, binden de burgers niet rechtstreeks. De gestelde geluidregels moeten, willen zij burgers kunnen binden, eerst in het omgevingsplan vertaald worden naar concrete geluidnormen. De vraag is echter wat heeft te gelden wanneer de gemeenteraad (al dan niet abusievelijk) nalaat om, ter uitvoering van de instructieregels, geluidnormen in het omgevingsplan op te nemen. Omdat de in tabel A en B vastgelegde standaardwaarden geen rechtstreekse werking kennen, kan dit vervelende verstrekkende consequenties hebben. Voor bedrijvigheid en geluidgevoelige objecten ontstaat dan namelijk een situatie, waarin niet duidelijk is of en zo ja, aan welke normen moet worden voldaan. Het lijkt mij wenselijk en noodzakelijk dat aan het Bkl een vangnetbepaling wordt toegevoegd die, kort samengevat, verplicht tot naleving van de in tabel A en B van Bijlage XV vastgelegde standaardgeluidwaarden in die gevallen waarin, zonder nadere afweging,¹⁸ nagelaten is geluidwaarden in het omgevingsplan op te nemen.

17. Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juli 2016, p. 87.

18. Art. 5.44 lid 4 van het Bkl voorziet namelijk expliciet in de bevoegdheid om geheel of gedeeltelijk af te zien van het stellen van grenswaarden, bijvoorbeeld over

4.3. Andere regels met het oog op het voorkomen van geluidhinder

Naast het opnemen van geluidimmissienormen in een omgevingsplan, kan het gemeentebestuur, met het oog op het beperken van geluidhinder als gevolg van bedrijfsmatige activiteiten, ook andere gebruiksregels in het omgevingsplan opnemen (art. 5.46 lid 1 van het Bkl). Deze regels kunnen, zo volgt uit de nota van toelichting,¹⁹ een breed scala aan beperkingen bevatten. De nota van toelichting noemt als voorbeelden het vastleggen van openingstijden, aan te houden afstanden en venstertijden voor transport.²⁰ De reikwijdte van deze bepaling lijkt zeer ruim. Art. 5.46 lid 1 van het Bkl lijkt ook de weg vrij te maken voor het in een omgevingsplan verplicht voorschrijven van het gebruiken van bepaalde hulpmiddelen, zoals, om maar eens iets te noemen, een elektrische heftruck in plaats van een dieselheftruck teneinde geluidhinder te voorkomen. Of de regering het opnemen van dit soort maatregelen in een omgevingsplan ook heeft beoogd, blijft echter vooralsnog onduidelijk.

4.4. Verbreding regeling plattelandswoningen

Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoningen in werking getreden. Deze wet voorziet erin, kort samengevat, dat het gemeentebestuur kan bepalen²¹ dat een bedrijfswoning bij een agrarisch bedrijf, ondanks de agrarische bestemming (die agrarische bestemming blijft gehandhaafd), door een derde (een niet-agrariër) bewoond mag worden. Indien het gemeentebestuur de woning als zodanig heeft gekwalificeerd, wordt de woning van rechtswege beschouwd als onderdeel uitmakend van de inrichting, hetgeen erop neerkomt dat de woning niet beschermd wordt tegen milieumissies, waaronder geluidemissies, van (uitsluitend) die inrichting.²² Milieumissies van inrichtingen van derden zullen (uiteraard) nog wel beoordeeld moeten worden. De regeling voor plattelandswoningen wordt onder de Omgevingswet (voortgezet en) verbreed. Inmiddels is namelijk uit praktijkervaringen gebleken dat ook buiten het platteland, bijvoorbeeld op be-

---

activiteiten die gezien hun aard en/of afstand tot geluidgevoelige gebouwen en geluidgevoelige locaties, niet relevant kunnen bijdragen aan het geluid. Deze bepaling vereist wel een nadere afweging en lijkt, vooralsnog, beperkt tot bijzondere gevallen.

19. In de nota van toelichting worden overigens weinig woorden aan deze bepaling gewijd.

20. Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juli 2016, p. 135.

21. Hierbij staan het gemeentebestuur drie wegen ter beschikking: het bestemmingsplan, de beheersverordening of een omgevingsvergunning waarmee van het bestemmingsplan dan wel de beheersverordening wordt afgeweken.

22. Zie uitgebreider over de plattelandswoning: P.P.A. Bodden, Het wetsvoorstel voor de plattelandswoning. Een goede ruimtelijke ordening?, *TvAR* 2012/1.

drijverterreinen, behoefte is aan een soortgelijke uitzonderingsregeling. Voorbeelden zijn stations- en seinpostwoningen die niet bewoond kunnen worden vanwege de omstandigheid dat bij die woningen een hoge geluidbelasting optreedt van de inrichting waartoe ze behoren. Een vergelijkbare problematiek doet zich voor bij voormalige hotelappartementen die niet permanent bewoond kunnen worden vanwege een hoge geluidbelasting als gevolg van (spoor-)weglawaaï.²³ Om deze redenen wordt de (uitzonderings)regeling voor plattelandswoningen verbreed, zodat gemeenten deze regeling ook kunnen toepassen op andere voormalige bedrijfspandwoningen.²⁴ De uitzonderingsregeling heeft uitsluitend betrekking op de aspecten geur, geluid en trillingen door bedrijfsmatige activiteiten.²⁵ De systematiek van het Bkl met betrekking tot de verbrede plattelandswoning komt er in de kern op neer dat door middel van instructieregels in het Bkl, geregeld wordt dat in het omgevingsplan kan worden bepaald dat de normen voor geluid (zie art. 5.47 lid 2 van het Bkl), trillingen (art. 5.55 lid 2 van het Bkl) en geur (art. 5.60 lid 2 van het Bkl), die gelden voor geluidgevoelige gebouwen, niet van toepassing zijn als die gebouwen:

- a. eerder een functionele binding hadden met een agrarisch bedrijf (dit betreft een omzetting van de huidige regeling voor plattelandswoningen);
- b. als het om geur gaat, eerder een functionele binding hadden met een zuiveringstechnisch werk;
- c. eerder een functionele binding hadden met een bedrijfsmatige activiteit²⁶ die uitgevoerd wordt op een bedrijventerrein, met dien verstande dat dit kan binnen de overige regels (bijvoorbeeld de regels over externe veiligheid moeten in acht worden genomen);
- d. eerder een functionele binding hadden met een activiteit in de horecasector (zoals bijvoorbeeld hotelwoningen).

Voor andere aspecten dan geluid, trillingen en geur zijn geen uitzonderingen geregeld. Deze beperking is ingegeven door Europeesrechtelijke verplichtingen (bijv. luchtkwaliteitseisen)²⁷ of veiligheidsoverwegingen (denk bijvoorbeeld aan externe veiligheid). De verbrede regeling voor plattelandswoningen is uitdrukkelijk beperkt tot woningen die een functionele binding hadden met het bedrijf waartoe zij behoorden. De woning wordt dan uitsluitend niet beschermd tegen de geluid-, trillings- en geuremissies van het bedrijf waartoe zij eerder behoorde. De verbrede regeling voor plattelandswoningen geldt uitdrukkelijk niet voor

geluidgevoelige locaties, namelijk ligplaatsen voor woonfuncties (denk aan woonboten) en standplaatsen voor woonwagens.²⁸

5. Tot slot

Het Bkl zal in de toekomst de nodige veranderingen met zich brengen wat betreft de normering van geluid. Het is goed om te realiseren dat het Bkl slechts een deel van het omgevingsgeluid normeert. Op dit moment wordt ook nog druk gewerkt aan de Aanvullingswet Geluid en het Aanvullingsbesluit Geluid. De Aanvullingswet en het Aanvullingsbesluit Geluid zullen (o.a.) de huidige Wet geluidhinder vervangen en met name een nieuwe systematiek voor de gezonde industrieterreinen en decentrale wegen introduceren. De internetconsultatie voor de Aanvullingswet Geluid is inmiddels achter de rug. Het Aanvullingsbesluit zal, naar verwachting in de zomer van 2017, voor internetconsultatie worden vrijgegeven.

23. Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juli 2016, p. 49.

24. Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juli 2016, p. 49. Zie ook: *Kamerstukken II 33 962*, nr. 12, p. 30.

25. Voor geluid is deze uitzonderingsregeling vastgelegd in art. 5.47 van het Bkl.

26. Het begrip 'inrichting' wordt verlaten.

27. Zie ook ABRvS 4 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:236.

28. Nota van toelichting Besluit kwaliteit leefomgeving, versie 1 juni 2016, p. 86.